

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 8302-07 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

בפני : כב' השופטת לאה גליקסמן
נציג ציבור (עובדים) מר גדעון הבר
נציג ציבור (מעבידים) גב' דרורה ויסמן

התובע
אירנה דו'צ'נקו, ת.ז. 306206707
חליפתו של ולרי דונצ'נקו ז"ל, ת.ז. 326266632
ע"י ב"כ עו"ד פבל מורוז

הנתבעת
יונייטד שיא בע"מ ח.פ. 513111021
ע"י ב"כ עו"ד ירון נאור

פסק דין

ההליך והשאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים:

1. הצדדים:

- 1.1. מר ולרי דונצ'נקו ז"ל עבד בנתבעת מיום 20.10.2002 עד חודש נובמבר 2006 (יש מחלוקת על המועד המדויק של סיום קשר העבודה ועל נסיבות סיום קשר העבודה).
- 1.2. למרבה הצער, מר דונצ'נקו ז"ל הלך לעולמו במהלך ההתדיינות. אלמנתו, גב' אירינה דונצ'נקו ז"ל תובעת כחליפתו, לנוכח היותה היורשת היחידה על פי צוואתו, אשר ניתן לה תוקף בצו קיום צוואה מיום 22.11.2010.
- 1.3. לנוכח העובדה כי מר דונצ'נקו ז"ל הגיש תצהיר וכן העיד בפני בית הדין, בפסק הדין יכונה מר דונצ'נקו ז"ל "התובע", למרות שכיום התובעת בהליך היא גב' דונצ'נקו.

2. תמצית טענות הצדדים:

- 2.1. לטענת התובע, הנתבעת היא "מוסך", ולכן חלות על הצדדים הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי בענף המוסכים אשר נחתם בין איגוד המוסכים בישראל לבין ההסתדרות הכללית, ולחלופין חלות הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים; התובע פוטר מעבודתו ולכן זכאי לפיצויי פיטורים, פיצויי הלנת פיצויי פיטורים ותמורת הודעה מוקדמת; התובע זכאי לפיצוי בעד הפרשות לגמל, פדיון חופשה, הפרשי דמי הבראה ופיצוי בעד הפרשות לקרן השתלמות.

1 מתוך 17

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 8302-07 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

2.2. הנתבעת טענה כי אינה בגדר "מוסד" ולכן לא חלות עליה הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי ו/או צו ההרחבה בענף המוסכים; התובע התפטר מעבודתו ולא פוטר ולכן אינו זכאי לפיצויי פיטורים ותמורת הודעה מוקדמת; כל זכויותיו של התובע בקשר לעבודתו ובקשר לסיום עבודתו שולמו לו במהלך תקופת עבודתו.

3. העדויות והראיות:

3.1. מטעם התובע העיד התובע, וכן הוגש מטעמו תצהירו של מר דמיטרי גריאזנוב, עובד לשעבר של הנתבעת. הנתבעת ויתרה על חקירתו הנגדית של מר גריאזנוב.

3.2. מטעם הנתבעת העידו מר מר דב זיגלמן, מנהל הנתבעת, ומר גלב ברזובסקי, מנהל סניף פתח תקוה.

3.3. לסיכומי הטענות מטעמה צירפה הנתבעת נספח א', מסמך אשר על פי הנטען הוא "מצגת הנתבעת כפי שמפורסמת באתר האינטרנט של הנתבעת". התובע טען כי יש להורות על הוצאת הנספח לנוכח העובדה שלא גולה במסגרת תצהיר גילוי מסמכים, לא צורף לתצהיר עדות ראשית ולא הוגש כראייה בכל דרך אחרת; צירוף המסמך לסיכומים שולל מהתובע אפשרות להתמודד עם המסמך ולחקור בחקירה נגדית את העדים מטעם הנתבעת. הנתבעת טענה כי אין מדובר ב"צירוף מסמך", אלא במידע מתוך אתר האינטרנט של הנתבעת, אחד מבין האתרים אליהם הפנה התובע בכתבי טענותיו ועליהם ביקש להסתמך; לתובע הייתה הזדמנות להשתמש במידע ואף לחקור את עדי הנתבעת על כל מידע שמוצג באתר; חומר האינטרנט הוא בגדר "ידיעה שיפוטית" כאנציקלופדיות ומילונים; לפיכך, לא נדרשה בקשה כלשהי להגשת המסמך.

3.4. אנו מקבלים את בקשת התובע להורות על הוצאת נספח א' לסיכומים, והוא אינו חלק מחומר הראיות המונח בפני בית הדין, מנימוקים אלה:

3.4.1. איננו סבורים כי כל חומר המצוי ברשת האינטרנט הוא בגדר "ידיעה שיפוטית". חומר המצוי באתר של גוף מסחרי אינו בגדר "ידיעה שיפוטית". לפיכך, צד המבקש להסתמך על חומר שפורסם באינטרנט

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

צריך להגיש את החומר עליו הוא מבקש להסתמך כראייה בשלב ההוכחות בהליך.

3.4.2. לאור האמור, כיון שעל פי הנטען מדובר בפרסום באתר האינטרנט של הנתבעת, היה עליה לגלות פרסום זה בתצהיר גילוי מסמכים ולצרפו לתצהירי העדות מטעמה. זאת, בין היתר, גם כדי שתהיה לתובע אפשרות להתייחס אליו בעדותו ולחקור עליו את המצהירים מטעם הנתבעת. התובע אינו אמור לנחש על איזה חומר מאתר האינטרנט שלה תבקש הנתבעת להסתמך בסיכומים ולהתייחס לכל פרסום באתר האינטרנט של החברה.

3.4.3. לאור האמור, אנו מורים על הוצאת נספח א' לסיכומים, והוא אינו חלק מחומר הראיות בפני בית הדין.

4. השאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים:

- 4.1. מהות עיסוקה של הנתבעת ותחולת ההסכם הקיבוצי הכללי ו/או צו ההרחבה בענף המוסכים;
- 4.2. נסיבות סיום עבודתו של התובע התפטרות או פיטורים, וכפועל יוצא מכך זכאותו של התובע לפיצויי פיטורים, לפיצויי הלנת פיצויי פיטורים ולתמורת הודעה מוקדמת; ככל שקמה זכאות - שיעורן של זכויות אלה;
- 4.3. זכאות התובע לפיצוי בעד הפרשות לגמל, פדיון חופשה, דמי הבראה והפרשות לקרן השתלמות; ככל שקמה זכאות – שיעורן של זכויות אלה.

עיסוקה של הנתבעת ותחולת הוראות ההסכם הקיבוצי/צו ההרחבה בענף המוסכים:

5. התובע טען כי הנתבעת מפעילה מוסך וחברה באיגוד המוסכים, ולכן חלות עליה הוראות ההסכם הקיבוצי בענף המוסכים ולחלופין – הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים. הנתבעת טענה כי היא עוסקת ב - "תיקוני פחחות וקוסמטיקה בכלי רכב והשבחת כלי רכב למכירה", תחום עיסוק ייחודי, שאינו בגדר "מוסך", המעניק מגוון שירותי תיקון לרכב ומוסמך לבצע את כל התיקונים הרגילים לרכב.
6. נקדים ונאמר כי אנו סבורים כי התובע לא הוכיח כי הנתבעת חברה באיגוד המוסכים. ראשית, אנו סבורים כי לצורך הוכחת עובדה זו אין די בפרסום באתר

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

של איגוד המוסכים, ויש להמציא אישור רשמי של ארגון המעבידים בדבר חברות המעביד הנתבע בארגון המעסיקים. במקרה הנדון, המסמך שצורף על ידי התובע (ת/2) מעיד כי סניף של הנתבעת נמצא ב"מאגר מוסכים ארצי" שמפרסם איגוד המוסכים, ואין כל ודאות כי כל מוסך הכלול במאגר הוא גם חבר באיגוד; **שנית**, הפרסום באתר האינטרנט (ת/2) מתייחס לסניף חיפה בלבד, ולא לסניפי הנתבעת בהם עבד התובע.

7. לפיכך, השאלה בה עלינו להכריע היא האם חלו על התובע ועל הנתבעת הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים.

8. לאחר בחינת העדויות וכלל חומר הראיות אנו קובעים כי בכל הנוגע לתחולת הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים הנתבעת היא בגדר "מוסך". זאת, מנימוקים שיפורטו להלן.

9. בצו ההרחבה בענף המוסכים מוגדר "מוסך" כמפורט להלן – **"מקום עבודה וכל מוסך המעסיק עובדים שכירים בתיקונים ושירותים לכלי רכב וחלקיהם"**.

10. כפי שעולה מהעדויות ומהראיות בפנינו, **לרבות העדויות מטעם הנתבעת**, עיסוקה של הנתבעת הוא **"תיקונים..לכלי רכב וחלקיהם"**. זאת, ניתן ללמוד מהעדויות ומהראיות הבאות:

10.1. הן התובע והן העד מטעמו מר דמיטרי גריאזנוב, אשר הנתבעת ויתרה על חקירתו הנגדית, העידו בתצהירו כי עבדו במוסך בפתח תקוה עם פתיחתו, והם עסקו **בצביעת מכוניות**. בהקשר זה יש לציין כי זה מקצועו של התובע, והוא עבד בצביעת מכוניות גם קודם לעבודתו בנתבעת. התובע העיד בתצהירו כי מתחילת עבודתו בנתבעת עבד בצביעת מכוניות, לרבות בדרך של "התזת צבע בתא התזה" (סעיפים 44 עד 58 לתצהיר התובע). עוד יש לציין כי התובע מכר לנתבעת כבר בחודש פברואר 2003 ציוד לצביעת מכוניות שהיה בבעלותו (ת/8).

10.2. היותה של הנתבעת "מוסך" עולה גם ממסמכים שצורפו לתצהירו של התובע כמפורט להלן: **ת/2** - מעיד כי הנתבעת רשומה במאגר המוסכים של איגוד המוסכים; **ת/3** - מודעת דרושים שפרסמה הנתבעת, בה נאמר כי

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

"לרשת מוסכים ארצית" דרוש מנהל חשבונות; ת/4 – ת/5 – פרסומים נוספים באתר האינטרנט המעידים כי הנתבעת פועלת בענף המוסכים.

10.3 גם על פי עדותו של מנהל הנתבעת, היא עוסקת בתיקון חיכוני של הרכבים, ובלשון מנהל הנתבעת בעדותו **"תיקונים קוסמטיים"**, כאשר התיקונים נעשים בשיטות שונות – "תיקון ברד על יבש", וכן תיקוני פלסטיקה וריפודים (עדות מנהל הנתבעת, ע' 14, ש' 16 – 21). כמו כן, גם על פי עדות מנהל הנתבעת, לפחות משנת 2004 או 2005 הנתבעת החלה לעסוק גם בפחחות וצבע (שם, ש' 18 – 21). עוד אישר מינהל הנתבעת בעדותו כי הנתבעת עוסקת גם בתיקוני צבע קלים אצל יבואנים, והתובע עסק בכך עת הוצב מטעם הנתבעת לעבודה במוסך וולבו בראשון לציון (ע' 16, ש' 13 – 19). בנוסף, העיד מר זיגלמן כי הרחיב את פעילות הנתבעת גם למוסך כללי (ע' 18, ש' 10 – 11). נוסף, כי עדותו של מנהל הנתבעת בחקירה נגדית וכן העדויות והראיות האחרות סתרו את טענתו של מנהל הנתבעת בתצהירו כי היא עסקה בטיפול בצבע ובריפודים **"לאו דוקא בכלי רכב"**, טענה שנטענה באופן סתמי וללא כל פירוט.

10.4 על פי התיאור באתר האינטרנט של הנתבעת (הוגש במהלך חקירתו הנגדית של מנהל הנתבעת) החברה עוסקת בענף הרכב משנת 1988, היא **"מבצעת תיקוני פחחות וקוסמטיקה בכלי רכב וכן משביחה כלי רכב למכירה"**. כמו כן מצוין באתר כי החברה **"מבצעת עבודות פח וצבע גם אצל הלקוח"**. כן מפורטים באתר תחומי ההתמחות של החברה, כמפורט להלן:

תיקונים קוסמטיים ייחודיים – טכנולוגיות חדישות שאינן פוגעות בערכו של הרכב, ...
השבחת כלי רכב למטרת מכירה;
תיקון נזקי תאונות והכנה לביצוע תקנה 309 – בהתאם לצורך;
תיקונים ברכב חדש עבור יבואנים – לפני מסירה ללקוח.

10.5 מר גלב ברזובסקי, אשר עבד כמנהל עבודה בסניף הנתבעת בפתח תקוה, העיד בחקירתו הנגדית כי אתר הנתבעת בפתח תקוה הוא "מוסך" (ע' 12, ש' 6 – 13).

11 ממכלול העדויות והראיות שפורטו לעיל עולה כי הנתבעת היא בגדר "מוסך", שכן הנתבעת עוסקת במתן תיקונים לכלי רכב. על פי ההגדרה בצו ההרחבה בענף

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

המוסכים, תחולתו אינה מוגבלת למוסכים המעניקים מגוון שירותי תיקונים לרכב, אלא הוא חל על כל "מקום עבודה ... המעסיק עובדים שכירים בתיקונים ושירותים לכלי רכב וחלקיהם". "תיקונים קוסמטיים" של מכוניות, גם אם הם נעשים בטכנולוגיה אחרת מפחחות וצביעה, הם בגדר "תיקונים ושירותים לכלי רכב וחלקיהם". מה גם, שהוכח כמפורט לעיל, כי הנתבעת עוסקת גם בפחחות וצבע והרחיבה את פעילותה במהלך השנים למוסכים כלליים. בהקשר זה יש לציין כי לבית הדין ידיעה שיפוטית כי לצד מוסכים כלליים הנותנים את מגוון שירותי הרכב, קיימים מוסכים המתמחים במתן שירות מסוג אחד (חשמלאות רכב, שיפוצי מנוע, פחחות וצביעה). כפי שעולה במפורש מהוראות צו ההרחבה, תחולתו אינה מוגבלת לעובדים המועסקים במוסכים כלליים בלבד, והוא חל גם על עובדים המועסקים במוסך או מקום עבודה העוסק בתחום ספציפי של תיקונים או שירותים לכלי רכב.

12. **כללו של דבר**: אנו קובעים כי הנתבעת היא בגדר "מוסך" ולכן חלו עליה ועל התובע הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים.

נסיבות סיום עבודתו של התובע:

13. התובע העיד בתצהירו לעניין נסיבות סיום עבודתו כמפורט להלן:

13.1. הוא התקבל לעבודה על ידי ניקולאי עמו סיכם את תנאי שכרו. במהלך עבודתו בנתבעת עבד באתרים שונים. תחילה עבד בסניפי הנתבעת בפתח תקוה וברמת גן, ומאז חודש פברואר 2004 עבד מטעם הנתבעת במוסך "וולבו" בראשון לציון.

13.2. ביום 3.11.2006 זומן לפגישה עם ניקולאי, שנקבעה ליום 5.11.2006. בפגישה שהתקיימה ביום 5.11.2006 הודיע לו ניקולאי כי עבודתו במוסך בראשון לציון מסתיימת. בשיחה עם ניקולאי הבהיר התובע שהוא מעוניין להמשיך לעבוד בצביעת מכוניות קרוב למקום מגוריו, וניקולאי אמר שיבדוק אפשרות לשבץ אותו במוסך אלדן בחולון. באותה שיחה, לאחר שהבין שנוצר מצב בו אין לו מקום עבודה, הציע כי בינתיים ייצא לחופשה. באותה שיחה גם הפנה את תשומת לבו של ניקולאי לזכאותו לחופשה מוארכת על פי החוק, לנוכח העובדה שהוא עובד בעבודת התזת צבע בתא התזה, וכן העלה את עניין הביטוח הפנסיוני שלא נערך לו ואי קבלת תלושי שכר באופן שוטף. באותה

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

שיחה נאמר לו כי הוא רשאי לצאת לחופשה עד יום 26.11.2006, וכי ביום 26.11.2006 עליו להתייצב לעבודה במוסך אלדן בחולון, כאשר עבודתו שם תוסדר עת יהיה בחופשה.

13.3. במהלך התקופה בה שהה בחופשה ניהל שיחות עם מזכירת הנתבעת וכן עם ניקולאי בנוגע לתלושי שכר שלא הונפקו לו ועם ניקולאי גם בקשר לזכויותיו. בסמוך ליום 23.11.2006 הודיעה לו מזכירת הנתבעת כי הוא יכול להגיע ולקחת את תלושי המשכורת.

13.4. ביום 23.11.2006 הגיע למשרדי הנתבעת לקחת את תלושי המשכורת. באותו יום נפגש עם מר זיגלמן, וניסה לשוחח עמו על תנאי עבודתו אך נענה בסירוב. באותו יום גם ביקש לברר סופית עם מר זיגלמן את חזרתו לעבודה ביום 26.11.2006 במוסך אלדן בחולון. מר זיגלמן לא אמר לו דבר, אלא לקח אותו לחצר וביקש ממנהל עבודה שאינו מוכר לו לבדוק אם יש עבורו עבודה. התנהלות הנתבעת אשר עובדיה ניסו להתעלם מקיומו במהלך השבועיים בהם שהה בחופשה מאולצת הכעיסה אותו, וכאשר מר זיגלמן לא השיב לו בעניין המשך עבודתו אמר לו בכעס "מה אתה רוצה ממני, רוצה שאתפטר ואפסיק להטריד אתכם"? מר זיגלמן ומנהל העבודה דיברו ביניהם שלא בנוכחותו, ומנהל העבודה שוחח טלפונית עם מישהו. לאחר השיחה אמר לו מנהל העבודה כי בפתח תקווה אין עבורו עבודה וכי ייצרו עמו קשר.

13.5. ביום 26.11.2006 התייצב במוסך אלדן בחולון, אולם נאמר לו על ידי מנהל מחלקת צבע כי אין עבורו עבודה. בהמשך לכך נסע באותו יום למוסך בפתח תקווה, אולם ניקולאי ומר זיגלמן לא היו במקום, והמזכירה אמרה כי אין טעם שימתין. באותו יום שלח לנתבעת מכתב בפקס בו העלה את טענותיו וביקש לאפשר לו לחזור לעבודה בהקדם האפשרי (ת/9).

13.6. ביום 28.11.2006 הודיעה לו מזכירת הנתבעת כי ממתין עבורו מכתב במשרדי הנתבעת. לתדהמתו, נמסר לו באותו יום מכתב הנושא תאריך 23.11.2006, בו נטען כי הודיע על התפטרותו ביום 23.11.2006 (ת/10).

13.7. בתגובה, כתב ביום 30.11.2006 לנתבעת מכתב נוסף (ת/11), והנתבעת הודיעה לו במכתב מיום 3.12.2006 כי אינה מעוניינת להעסיקו לאחר שהתפטר (ת/12).

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

14. מנהל הנתבעת מר זיגלמן העיד כי הצבתו של התובע במוסך וולבו בראשון לציון הסתיימה לאור מדיניות החברה לבצע תחלופת עובדים באתרים בהם משמשת הנתבעת כקבלן משנה; התובע ביקש לצאת לחופשה, ועם שובו מהחופשה הוצב לעבוד באתר השייך לנתבעת באזור התעשייה בחולון; ביום 23.11.2006 הגיע התובע לאתר הנתבעת בחולון ליום עבודתו הראשון, אך לאחר מספר שעות עזב את האתר והגיע למשרדי הנתבעת בפתח תקוה, נכנס למשרדו והודיע כי הוא מתפטר מתפקידו ואינו רוצה להמשיך לעבוד בנתבעת; לאחר זמן קצר נמסרה ההודעה בשנית, בנוכחות מנהל האתר בפתח תקוה מר גלב ברזובסקי; בהמשך להודעת התובע על התפטרותו נמסר לו ביום 23.11.2006 מכתב המאשר קבלת התפטרותו; לאחר מכן, ביום 30.11.2006 שלח התובע מכתב נוסף בו הוא מכחיש בדיעבד את התפטרותו. מר גלב ברזובסקי, מנהל עבודה באתר הנתבעת בפתח תקוה העיד בתצהירו כי התובע הגיע לאתר הנתבעת בפתח תקוה וניגש לחדרו של מר זיגלמן מנהל הנתבעת. לאחר כן ירדו מר זיגלמן והתובע למטה, מר זיגלמן קרא לו ושאל אותו אם יש לו עבודה עבור התובע והוא השיב שכרגע אין תפקידים, ואז שמע את התובע אומר למר זיגלמן שהוא מתפטר מעבודתו בנתבעת.

15. על יסוד התרשמותנו מהעדויות בפנינו ומכלל חומר הראיות אנו מעדיפים את גרסתו של התובע בעניין נסיבות סיום עבודתו, וקובעים כי הוא פוטר מעבודתו בחברה. מהעדויות בפנינו עולה כי לאחר שהנתבעת הפסיקה את עבודתו של התובע במוסך וולבו בראשון לציון, לא אותר תפקיד עבור התובע, ומסיבה זו הסתיימה עבודתו של התובע בנתבעת. אכן, איש מהנתבעת לא אמר לתובע "אתה מפוטר", והתובע העיד בכנות שאינו יודע מי פיטר אותו – ניקולאי (שהודיע לו על סיום הצבתו במוסך וולבו בראשון לציון) או דובי (מר זיגלמן) מנהל הנתבעת (ע' 6 ש' 1 – 4). אולם התנהלות הנתבעת - סיום הצבתו לעבודה של התובע במוסך וולבו בראשון לציון, אי שיבוץ התובע במקום עבודה חלופי, הודעה לתובע כי אין עבורו תפקיד וכי יצרו עמו קשר, התחמקות מלתת לתובע תשובה בעניין מקום עבודתו החלופי – מהווה פיטורים. לאחר שהתובע פנה בכתב ודרש הבהרות, ניסתה הנתבעת ליצור במכתביה מצג כאילו התובע התפטר מעבודתו.

16. מעבר להתרשמותנו מהעדויות נציין נימוקים אלה להעדפת גרסת התובע על פני גרסת הנתבעת:

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 8302-07 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

16.1. עדותו של מר זיגלמן הייתה לא מהימנה: מר זיגלמן בעדותו בחקירה נגדית הרבה לציין כי אינו זוכר אירועים ופרטים הקשורים לנסיבות סיום עבודתו של התובע (למשל: ע' 19, ש' 10-18; ע' 20, ש' 10-20; ע' 21, ש' 19-21)
(21)

16.2. סתירות בעדויות מטעם הנתבעת: מר גלב ברזובסקי העיד בתצהירו כי הוא שמע את התובע אומר למר זיגלמן שהוא מתפטר מעבודתו בנתבעת וכי **"דבריו אלו של התובע נאמרו בפניי"**. גם מר זיגלמן העיד בתצהירו ובחקירתו הנגדית כי התובע חזר על הודעת ההתפטרות בפני מר ברזובסקי (ע' 21, ש' 1). לעומת זאת, מר ברזובסקי העיד בחקירתו הנגדית כי התובע לא אמר דבר, וכי השיחה התנהלה בינו לבין מר זיגלמן בלבד (ע' 13, ש' 16-24). עוד יש לציין כי גרסת הנתבעת לגבי אופן התפטרות התובע אינה תואמת את האמור במכתבים מזמן אמת. במכתבו של מנהל הנתבעת נושא תאריך 23.11.2006 נאמר כי מר זיגלמן הודיע למנהל העבודה מר ברזובסקי על התפטרותו של התובע, ולא צוין כי התובע התפטר גם בפני מר ברזובסקי. במכתב מיום 3.12.2006 מופיעה גרסה אחרת, לפיה התובע לא הודיע על התפטרותו בפני מר ברזובסקי אלא רק "לא הכחיש" את דבריו של מר זיגלמן לפיהם התפטר מעבודתו. גם באשר למסירת המכתב מיום 23.11.2006 היו למר זיגלמן גרסאות שונות. בתצהירו (סעיף 11) העיד כי ביום 23.11.2006 נמסר לתובע המכתב המאשר את התפטרותו. לעומת זאת, בעדותו העיד כי המכתב נשלח לתובע בדואר (ע' 22, ש' 2-7).

16.3. חוסר סבירות של גרסת הנתבעת: הן על פי עדותו של מר זיגלמן והן על פי עדותו של מר ברזובסקי לאחר שהתובע הודיע למר זיגלמן שהוא מתפטר נשאל מר ברזובסקי אם יש לו תפקיד להציע לתובע. לא ניתן כל הסבר סביר מדוע לאחר שהתובע הודיע שהוא התפטר מר זיגלמן מחפש עבורו תפקיד. העובדה שמר זיגלמן חיפש לתובע תפקיד מתיישבת עם גרסת התובע לפיה פוטר מעבודתו כיון שלא נמצא לו תפקיד חלופי לאחר שהנתבעת החליטה לסיים את הצבתו במוסך וולבו בראשון לציון.

16.4. התכתובת בין התובע לבין הנתבעת: מכתביו של התובע מזמן אמת (מיום 26.11.2006 ומיום 30.11.2006; ת/ו-11/ת/11 בהתאמה) מתיישבים עם גרסתו לעניין נסיבות סיום עבודתו. בניגוד לנטען על ידי הנתבעת, אין במכתבו

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

של התובע מיום 26.11.2006 שום אישור לטענה כי התפטר, אלא תיאור מפורט של האירועים ביום 26.11.2006 הזהה לתיאור בתצהירו, והבהרה מצדו כי הוא מעוניין להמשיך לעבוד בנתבעת. גם מכתבו של התובע מיום 30.11.2006 מתיישב עם גרסתו בעדותו הן לעניין נסיבות סיום קשר העבודה והן לעניין נסיבות מסירת מכתב הפיטורים. עוד יש לציין, כי גרסתו של התובע הן בתצהירו והן במכתבו מיום 30.11.006 כי המכתב מיום 23.11.2006 לא נמסר לו באותו מועד אלא רק ביום 28.11.2006, לאחר שהחברה קיבלה את מכתבו מיום 26.11.2006 לא נסתרה. הנתבעת לא הציגה שום אישור למשלוח המכתב לתובע, ואף לא זימנה לעדות את מזכירת הנתבעת, אשר לגרסת התובע מסרה לו את המכתב ביום 28.11.2006. נציין, כי מר זיגלמן נשאל בחקירתו הנגדית בנוגע למועד בו נמסרו לתובע המכתבים, ובניגוד לנטען בתצהירו לפיו המכתב הראשון נמסר לתובע ביום 23.11.2006 העיד כי אינו יכול להעיד על מועד מסירת המכתב לתובע (עי' 22, ש' 11).

16.5. אי זימון עדים רלוונטיים: התובע העיד בתצהירו ארוכות על השיחה שהתקיימה בינו לבין ניקולאי ביום 5.11.2006 ועל השיחות שהתקיימו בינו לבין ניקולאי במהלך התקופה בה שהה בחופשה. כן העיד התובע בתצהירו כי התייצב לעבודה במוסך אלדן בחולון ביום 26.11.2006 וכי נאמר לו על ידי מנהל המחלקה כי אין עבודה עבורו. למרות האמור, הנתבעת לא זימנה את ניקולאי להעיד על נסיבות יציאתו של התובע לחופשה בחודש נובמבר 2006. בהקשר זה יש לציין כי מר זיגלמן העיד שניקולאי עדין עובד בחברה (עי' 19, ש' 20) כך שמדובר בעד בשליטת הנתבעת ולא הייתה כל מניעה לזמן אותו לעדות. כמו כן, לא זימנה הנתבעת להעיד מי מעובדי המוסך בחולון, כאשר על פי גרסתה התובע עזב ביוזמתו את אתר הנתבעת בחולון לאחר מספר שעות עבודה ביום 23.11.2006. העובדה שהנתבעת לא זימנה לעדות עדים רלוונטיים לעניין נסיבות סיום עבודתו של התובע בחברה פועלת לחובתה.

17. כללו של דבר: על יסוד התרשמותנו מהעדויות ומהנימוקים המפורטים לעיל, אנו קובעים כי התובע פוטר מעבודתו, ולכן זכאי לפיצויי פיטורים ולתמורת הודעה מוקדמת.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

שיעור פיצויי הפיטורים ותמורת הודעה מוקדמת:

18. התובע העיד בתצהירו כי שכרו היה מורכב ממשכורת קבועה בסך של 5,000 ₪ נטו, תשלום נוסף שכונה "פרמיה" אשר היה למעשה תשלום עמלות וחושב על בסיס מספר הרכבים שעבד וסכום נוסף שכונה "תוספת יוקר", וכי שכרו לצורך תשלום פיצויי פיטורים עמד על סך של 7,925.8 ₪. מר זיגלמן לא התייחס כלל לנושא זה בתצהירו, וגרסת התובע לא הוכחה. בעדותו בחקירה נגדית העיד מר זיגלמן כי אינו זוכר כיצד חושב הפרמיה של התובע (ע' 14, ש' 10). בסיכומי הטענות נטען באופן סתמי כי **"המשכורת הקובעת היא 5,382.95 ₪"**, אולם כאמור גרסת התובע באשר למהות רכיב "הפרמיה" לא נסתרה, והנתבעת לא נתנה כל הסבר בדבר מהות הרכיב שכונה "פרמיה" ואופן חישובו. עוד יש לציין בהקשר זה כי מתלושי השכר עולה כי שכר "הנטו" של התובע היה קבוע וכמעט שלא חלו בו שינויים. בכל מקרה אין לקבל את גרסת הנתבעת לעניין המשכורת הקובעת, שכן תוספת יוקר מהווה חלק מהשכר לתשלום פיצויי פיטורים [תקנה 1 לתקנות פיצויי פיטורים (חישוב הפיצויים והתפטרות שרואים אותה כפיטורים), תשכ"ד – 1964].

19. תקופת עבודתו של התובע היא מיום 20.10.2002 עד יום 28.11.2006, המועד בו נמסר לו מכתב הנתבעת מיום 23.11.2006, דהיינו 49.26 חודשים. לפיכך, סכום פיצויי הפיטורים המגיע לתובע הוא 32,535 ₪. כמו כן זכאי התובע לתמורת הודעה מוקדמת בסך של 7,925.8 ₪.

20. **באשר לחיוב בפיצויי הלנת פיצויי פיטורים:** בתצהירי הנתבעת לא נטען דבר לעניין חיובה בתשלום פיצויי הלנת פיצויי פיטורים, ובכלל זה לא נטען כי הייתה מחלוקת של ממש בדבר עצם החבות. גם אילו הייתה מועלית טענה זו, אנו סבורים שאין מקום לקבלה, שכן הנתבעת היא שפיתרה את התובע בהתנהגותה, ואז ניסתה ליצור מצג לפיו התובע התפטר מעבודתו. אשר על כן, יש מקום לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויי הלנת פיצויי פיטורים. כידוע, שיעור פיצויי ההלנה נתון לשיקול דעתו של בית הדין. בנסיבות המקרה, אנו סבורים כי יש לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויי הלנה בשיעור של 35% לשנה, כך שסכום פיצויי ההלנה יעמוד על סך 70,513.45 ₪.

21. **כללו של דבר:** התובע זכאי לפיצויי פיטורים בסך 32,553 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל; פיצויי הלנת

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

פיצויי פיטורים בסך 70,513 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין עד למועד התשלום בפועל; תמורת הודעה מוקדמת בסך 7,9285 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

פיצוי בעד הפרשות לקופת גמל:

22. בהתאם לפרק 17 בצו ההרחבה בענף המוסכים, המעביד חייב לבטח את העובד בפנסיית יסוד או בפנסיה מקיפה, לפי בחירתו, כאשר עליו לשלם דמי גמולים בגין תגמולים בשיעור של 6% משכרו המלא של העובד.
23. לנוכח העובדה שלא ניתן לבטח את התובע בקרן פנסיה בדיעבד לאחר סיום עבודתו, זכאי התובע לפיצוי בגין אי ביטוחו בקרן הפנסיה.
24. מעבר לטענה כי לא חל על הנתבעת צו ההרחבה בענף המוסכים ולכן לא מוטלת על הנתבעת החובה לבטח את התובע בביטוח פנסיוני, הנתבעת לא התייחסה לרכיב תביעה זה, ובכלל זה לא הציגה תחשיב נגדי לתחשיב התובע בכתב התביעה.
25. לפיכך, התובע זכאי לפיצוי בגין אי ביטוחו לקרן פנסיה בסך של 23,539.36 ₪. כיון ששכום הפיצוי חושב על יסוד שכרו האחרון של התובע, הסכום ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד סיום עבודתו של התובע – 28.11.2006 – עד למועד התשלום בפועל.

פדיון חופשה:

26. התובע טען כי הוא זכאי לחופשה של 21 ימים בשנה, על פי **תקנות חופשה שנתית (חופשה מוארכת), תשכ"ד – 1963** (להלן – **התקנות**) לנוכח העובדה שעבד בתא התזה; כן טען כי בתקופת עבודתו הוא ניצל 46.5 ימי חופשה, כאשר היה זכאי ל-86.33 ימי חופשה; לפיכך, הוא זכאי לפדיון חופשה בעד 43.83 ימים, בסך של 13,895.5 ₪.
27. מנהל הנתבעת העיד בתצהירו כי התובע ניצל ביתר את חופשתו. מנהל הנתבעת הסתמך בתצהירו על הנתונים בתלושי השכר של התובע, ובכלל זה על תלושי השכר לחודש נובמבר 2006, לפיו ניצל התובע 26 ימי חופשה.
28. הנתבעת כלל לא התייחסה לטענת התובע כי הוא זכאי לחופשה מוארכת, וכן לא העלתה טענת התיישנות בנוגע לתביעה לפדיון חופשה.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

29. באשר ליתרת ימי החופשה: כיוודע, נטל הראייה מוטל על הנתבעת, המעביד, ועליה להציג פנקס חופשה או להוכיח את יתרת ימי החופשה של התובע בדרך אחרת. לנוכח העובדה שלגרסת הנתבעת התובע היה בחופשה מיום 5.11.2006 והתפטר מעבודתו ביום 23.11.2006, ברור כי התובע לא יכול היה לנצל 26 ימי חופשה בחודש זה. לאור האמור, במקרה הנדון אין לקבל את הנתונים בתלושי השכר כראייה ליתרת החופשה של התובע במועד סיום קשר העבודה.

30. גרסת התובע כי ניצל במהלך תקופת עבודתו 46.5 ימי חופשה לא נסתרה. בחודש נובמבר 2006 ניצל התובע 18 ימי חופשה, לאור העבודה שהיה בחופשה מיום 5.11.2006 עד יום 26.11.2006. על פי תלושי השכר, עד חודש נובמבר 2006 ניצל התובע 24.5 ימי חופשה. לפיכך, גרסתו של התובע כי ניצל 46.5 ימי חופשה סבירה בהחלט, ומכל מקום היא לא נסתרה על ידי הנתבעת, עליה מוטל נטל ההוכחה.

31. הנתבעת לא התייחסה לטענתו של התובע כי היה זכאי לחופשה מוארכת. גרסתו של התובע כי עבד בתא התזה לא נסתרה, ואף אושרה לפחות חלקית על ידי מנהל הנתבעת (ע' 17, ש' 11). לפיכך, אנו מקבלים את טענתו כי היה זכאי לחופשה מוארכת על פי התקנות.

32. לאור האמור, יש לקבל את התביעה לפדיון חופשה על פי התחשיב בכתב התביעה, והתובע זכאי לפדיון חופשה בסך של 13,895.5 ₪. לסכום זה יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

דמי הבראה:

33. התובע טען כי הנתבעת נותרה חייבת לו במועד סיום עבודתו דמי הבראה בסך 797.5 ₪ והנתבעת טענה כי שולמו לתובע "מלוא דמי הבראה לתקופת עבודתו

בנתבעת".

34. על פי הוראות צו ההרחבה בעניין תשלום דמי הבראה התובע היה זכאי לדמי הבראה כמפורט להלן:

34.1. בעד השנה הראשונה 5 ימים;

34.2. בעד השנה השנייה והשלישית – 6 ימים;

34.3. בעד השנה הרביעית והחמישית – 7 ימים.

35. התובע היה זכאי לדמי הבראה כמפורט להלן:

13 מתוך 17

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

- 35.1. בעד שנת העבודה הראשונה (2002 – 2003) – 1,530 ₪ ;
- 35.2. עד שנת העבודה השנייה (2003 – 2004) – 1836 ₪ ;
- 35.3. בעד שנת העבודה השלישית (2004 – 2005) – 1,842 ₪ ;
- 35.4. בעד שנת העבודה הרביעית (2005 – 2006) – 2,226 ₪ ;
- 35.5. בעד שנת העבודה החמישית (10/2006 עד 11/2006) – 185 ₪.
- 35.6. **סך הכול התובע היה זכאי לדמי הבראה בסך של – 7,619 ₪.**
36. עיון בתלושי השכר מעלה כי שולמו לתובע דמי הבראה כמפורט להלן :
- 36.1. בחודש נובמבר 2003 – 318 ₪ ;
- 36.2. בחודש דצמבר 2003 – 1,518 ₪ ;
- 36.3. בחודש אוגוסט 2004 – 918 ₪ ;
- 36.4. בחודש יולי 2005 – 921 ₪ ;
- 36.5. בחודש אוגוסט 2005 – 921 ₪ ;
- 36.6. בחודש יולי 2006 – 1113 ₪ ;
- 36.7. בחודש ספטמבר 2006 – 1113 ₪ ;
- 36.8. **סל הכול שולם לתובע בעד דמי הבראה – 6,822 ₪.**
37. מכאן, כי התובע זכאי במועד סיום עבודתו להפרישי דמי הבראה בסך של 797 ₪. לסכום זה יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.
38. בהקשר זה נבהיר כי מקובלת עלינו טענת התובע כי יש לזקוף את דמי הבראה ששולמו לתובע בשנתיים האחרונות בעד שנים קודמות, כמוסבר להלן :
- 38.1. בצו ההרחבה בדבר תשלום דמי הבראה נקבע (בסעיף 7(ב)) כי "**עובד יהיה זכאי לדמי הבראה אף לאחר סיומם של יחסי עובד מעביד, וזאת לגבי תקופה של עד שנתיים שלפני תום תקופת עבודתו, אם לא קיבל את דמי ההבראה עבור אותה תקופה במהלך עבודתו**".
- 38.2. יש להבחין בין הוראה בדבר **תקופת התיישנות** לתביעת זכות (כדוגמת סעיף 31 לחוק חופשה שנתית, תשי"א - 1951) לבין הוראה הקובעת מגבלה על **פדיון הזכות** לאחר סיום קשר העבודה, ואין זהות ביניהן. הוראת צו ההרחבה, הקובעת כי לאחר סיום קשר העבודה עובד זכאי לדמי הבראה בעד

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

תקופה של עד שנתיים שלפני תום תקופת העבודה, אינה קובעת תקופת התיישנות לתביעה לדמי הבראה אלא את היקף הזכות לפדיון דמי הבראה לאחר סיום קשר העבודה, ומגבילה אותה לדמי הבראה המגיעים לעובד בעד תקופה של עד שנתיים לפני תום תקופת עבודתו.

38.3. בכל הנוגע להתיישנות הזכות לדמי הבראה לא נקבעה הוראה מיוחדת, ולפיכך תקופת ההתיישנות לתביעה לדמי הבראה היא תקופת ההתיישנות הרגילה, דהיינו 7 שנים. מכאן, אם מוגשת תביעה לתשלום דמי הבראה במהלך תקופת העבודה, העובד יכול לתבוע דמי הבראה לכל תקופת עבודתו, ואם מועלית טענת התיישנות – לתקופה של 7 שנים לפני הגשת התביעה. לעומת זאת, אם מוגשת תביעה לפדיון דמי הבראה לאחר תום קשר העבודה, העובד יכול לתבוע דמי הבראה המגיעים בעד תקופה של שנתיים אחרונות לעבודתו בלבד. גם תקופת ההתיישנות לתביעה לפדיון דמי הבראה היא שבע שנים לאחר מועד סיום קשר העבודה.

38.4. מהאמור לעיל נובע, כי תשלום דמי הבראה שמשולם לעובד במהלך השנתיים האחרונות לעבודתו, אין לזקוף אותו על חשבון דמי הבראה לתקופה של שנתיים האחרונות לפני סיום עבודתו, אלא יש לזקוף אותו למועד הראשון בו היה זכאי העובד לדמי הבראה, ואם המעביד העלה טענת התיישנות – למועד קודם לשבע שנים לפני מועד תשלום דמי הבראה. העובד זכאי להפרש בין סכום דמי הבראה שהיה זכאי לו במשך תקופת עבודתו לבין סכום דמי הבראה ששולם לו במהלך תקופת עבודתו. ככל שהתביעה לדמי הבראה מוגשת לאחר סיום קשר העבודה, אם סכום ההפרש עולה על סכום דמי הבראה המגיע לעובד בעד השנתיים האחרונות לעבודתו, יהיה העובד זכאי לסכום דמי הבראה המגיע לו בעד השנתיים האחרונות לעבודתו בלבד. התוצאה לפיה תשלום דמי הבראה בשנתיים האחרונות ייזקף על חשבון דמי הבראה שהגיעו לעובד בשנתיים האחרונות אינה סבירה ואינה צודקת. אין זה סביר שמעביד שכלל לא שילם לעובד דמי הבראה עד לשנתיים האחרונות לעבודתו של העובד לא יהיה חייב בתשלום הפרשי דמי הבראה.

38.5. במקרה הנדון, הפרשי דמי הבראה המגיעים לתובע פחותים מדמי הבראה בעד תקופה של שנתיים אחרונות לעבודתו של התובע.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 07-8302 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

39. אשר על כן, התובע זכאי להפרשי דמי הבראה בסך של 797 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

קרן השתלמות:

40. מהוראות צו ההרחבה עולה כי אין מדובר בקרן השתלמות אישית לעובד, אלא בקרן השתלמות כללית לכלל העובדים בענף, ולכן התביעה ברכיב זה נדחית.

סוף דבר:

41. על יסוד כל האמור לעיל אנו מחייבים את הנתבעת לשלם בתוך 30 יום מהמועד בו יומצא לה פסק הדין (ימי הפגרה באים במניין הימים) לתובעת, אירנה דוצ'נקו, חליפתו של התובע המנוח ולרי דוצ'נקו ז"ל, כמפורט להלן:

41.1 **פיצויי פיטורים** - בסך 32,553 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל;

41.2 **פיצויי הלנת פיצויי פיטורים** - בסך 70,513 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל;

41.3 **תמורת הודעה מוקדמת** - בסך 7,928.5 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

41.4 **פיצוי בגין אי ביטוח בקרן פנסיה** - בסך 23,539.36 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

41.5 **פדיון חופשה** - בסך 13,895.5 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

41.6 **דמי הבראה** - בסך 797 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 28.11.2006 עד למועד התשלום בפועל.

42. כמו כן, תשלם הנתבעת לתובעת שכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪. אם סכום זה לא ישולם בתוך 30 יום ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום עד למועד התשלום בפועל.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

עב 8302-07 ולרי דונצ'נקו נ' יונייטד שיא בע"מ

43. זכות ערעור : כל צד רשאי להגיש ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי בתוך 30 יום מהמועד בו יומצא לו פסק הדין.

ניתן היום, ו' אב תשע"ב, 25 יולי 2012, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נ.צ (מעבידים)
גב' דרורה ויסמן

לאה גליקסמן, שופטת

נ.צ (עובדים)
מר גדעון הבר